Ч. 141 (13.686). Львів, пятниця 1. червня 1934. Pocztowa opłata opłacono ryczałtem. Рік LV.

ДІЛО

ВИХОДИТЬ ЩОДНЯ РАНО

РЕДАКЦІЯ І АДМІНІСТРАЦІЯ: Львів, Ринок ч. 10, II. пов.
Конто почт. щадн. 143.322.
Адреса для телеграм: „Діло“ Львів.
Головний Редактор приймає від 11—12 год. перед полуднем.
Рукописів не звертається.

ПЕРЕДПЛАТА В КРАЮ:
Місячно 5·00 зол.
Чвертьрічно 15·00 „
Піврічно 30·00 „
Річно 60·00 „
ЗА ГРАНИЦЕЮ: В Америці 1 долар, Франції, Голяндії, Бельгії 20 фр. фр., Італії 7·50 зол., Німеччині 7·50 зол., Швайцарії 5 шв. фр., Чехословаччині 30 ч. к., Румунії 150 лей, Болгарії 7·50 зол., Австрії 7·50 зол.— Зміна адреси 1 зол.

Телеф. Редакції: 29-41.
„ Друкарні: 29-26.
В СПРАВІ ОГОЛОШЕНЬ ЗВЕРТАТИСЯ ДО АДМІНІСТРАЦІЇ.
ЦІНА ОДНОГО ПРИМІРНИКА 20 сот.

Льосування „Діла“.

Льосування проголошених чотирнацять премій для точних передплатників „Діла“ відбудеться дня **17. червня** ц. р. в год. 6. вечором у домівці Видавничої Спілки „Діло“.

До участи в льосуванні будуть допущені ті дотеперішні і нові передплатники, які до дня 15. червня вирівняють залеглости і вплатять передплату за місяць червень.

Акт льосування буде прилюдний і на нього запрошуємо всіх Заінтересованих.

Тріюмф української національної ідеї.

Зїзд народовецького учительства в Ужгороді.

Ужгород, 28. V. 1934.

Вчорашній день був справжнім днем тріюмфу української національної ідеї на Підкарпатській Руси. Зїзд народовецького учительства, що радив у великій (кіновій) салі „Просвіти“, зібрав понад 1.200 зорґанізованих в Учительській Громаді учителів, крім того багато гостей, так, що саля не могла всіх помістити. Після відспівання Краєвим Хором Підкарпатського Учительства державних гимнів в українській мові й урочистого відкриття V. конгресу народовецького учительства головою Учит. Громади п. **Ю. Гуснаем** були привіти. Особливо ентузіястично витали зібрані привіти **сен. О. Кисілевської,** якої промова була правдивим бальсамом на душі учительства, а далі довшу промову п. **Войти Бенеша,** що подав учительству багато практичних вказівок, як поправити своє положення і добитись якнайширших прав для народу. Промову п. Бенеша переривала саля кілька разів гучними оплесками. Слід зазначити, що на конгресі явився також **епископ Стойка враз із членами Капітули.** Еп. Стойка передав конгресові довший привіт, що його відчитав один з членів Капітули під невмовкаючі оплески присутніх. Після привітів зібрані вислухали звітів функціонарів Учит. Громади, рефератів про а) шкільні підручники та фонетичний правопис, б) матеріяльне положення учительства і в) кооперацію та ухвалили відповідні резолюції. Головою Учительського Товариства вибрали знову п. **Ю. Гусная.** Зїзд пройшов прегарно, порядок був увесь час зразковий, ентузіязм у всіх учасників величезний.

М.

Розбройна конференція в сліпій вулиці.

ЖЕНЕВА, 30. 5. ПАТ. Гол. комісія розбройної конференції радить від учора при участи 15 міністрів закорд. справ. Провідник конференції Гендерсон пригадав хід нарад і згадав, що: 1) умова про розброєння на суші і в повітрі можлива після вирішення проблеми безпеки; 2) перепони у повітряних зброєннях може приписати міжнародня конвенція та 3) негайно слід підписати умову про контролю виробу зброї.

ЗЛУЧЕНІ ДЕРЖАВИ НЕ ВМІШАЮТЬСЯ ДО ВІЙНИ.

ЖЕНЕВА, 30. 5. ПАТ. Делеґат Злучених Держав Норман Дейвіс пригадав великі сподіванки, якими повитав світ розбройну конференцію і теперішне розчарування з приводу її невдач. Конференцію покинула велика держава — Німеччина. Безпосередні переговори не розвязали великих трудноців. Нині вже не говорять про розброєння, тільки про обмеження зброєння і скоре дозброєння. Все-ж таки на думку Дейвіса розброєння можливе, бо всі народи змагають до нього. Кожна держава міркує, якби вимннути війну і зменшити непосильні тягарі зброєння, але осягнути безпеку. На думку уряду Злучених Держав можна знайти вихід зі сліпої вулиці, себто обнизити та обмежити зброєння, принявши поправлений плян Мекдональда з червня 1933 р., на який погодилася Німеччина. Цей плян слід взяти за основу порозуміння між державами. Безпеку можна осягнути двома шляхами: 1) Постійні зброєння і союзи держав. Цей шлях веде до війни. На думку уряду Злучених Держав тільки збільшена оборона держав і обниження їх зачіпних сил, себто розброєння, запевнить мир і поступ на світі та безпеку поодиноким державам. Злучені Держави будуть співпрацювати з кожною державою, коли обмежить зброєння до того рівня власної оборони.

СТАНОВИЩЕ УРЯДУ ЗЛУЧЕНИХ ДЕРЖАВ.

През. Рузвельт доручив зясувати напрямні політики уряду Злучених Держав і його становище ось-так: Ми радо вступимо на кожну практичну дорогу, щоби осягнути загальне розброєння. Ми годимося переговорювати над загальною умовиною про ненапад і хочемо балакати з державами про всі питання, які випливають з підписаних нами міжнародніх умов. Злучені Держави не будуть переговорювати з ніякою державою ні не погодяться на ніяку умову, коли би на основі такої умови треба збройною силою вирішити якийнебудь конфлікт. Злучені Держави не будуть мішатись до війни, зате активно будуть виступати, щоби не довести до війни. Вкінці Дейвіс заявив, що Злучені Держави радо радитимуть над обмеженням зброєння навіть морських сил. Конференція має вирішити важну справу: або контрольоване розброєння або обмеження зброєнь. В противному випадку перегони в збросннях закінчаться траґічно.

Норман Дейвіс запропонував, щоби всі держави з Німеччиною приняли проект Мекдональда як основу майбутньої розброєневої конвенції.

„МИРОЛЮБИВІСТЬ“ СССР.

ЖЕНЕВА, 30. 5. ПАТ. Опісля Літвінов склав заяву, висміваючи всіх тих політиків, які сподіються ще якихнебудь успіхів від розбройної конференції. Зате широко розводився про миролюбивість уряду СССР. Його заходи осягнути загальне розброєння. Його можна осягнути, якби всі держави негайно дійсно розброїлися, але цю пропозицію держави відкинули. Суперечки між державами поглиблюються, бо деякі держави ведуть широку пропаґанду за здобуттям нових просторів від чужих держав. Згадуючи про рівноправність Німеччини Літвінов заявив, що большовикам дуже залежить на тому, чи рівноправність признають державі, яка змагає до експанзії.

Опісля розводився над більшовицькими системами розброєння, до яких зачислив умови про ненапад, взаємної допомоги та дефініцію: кого вважати напасником.

Після того засідання перервали до середи. Тоді будуть промовляти мін. Саймон і мін. Барту. До кількох днів вирішиться доля розбройної конференції.

Амбасадор Злучених Держав на Україні.

МОСКВА, 30. 5. ПАТ. Амбасадор Злучених Держав Буллїт відлетів власним літаком до Харкова, а звідтіля на Крим.

По той бік Збруча.

Львів, 30. травня 1934.

За Збручем, на великих просторах українських земель, тепер незвичайно інтензивно розбудовують та поглиблюють програму Постишева. Помітне це на всіх відтинках життя. В травні місяці, як це видно з харківської преси, розвели там цілу низку т. зв. ударних кампаній і всі вони йдуть під постишівськими гаслами.

Найбільше впадаючим у вічі є факт заініціювання на всій Україні основної провірки, чи як там кажуть чистки партії (КП(б) У). Чистка розгортається чимраз то ширше і чимраз то більше місця уділює їй більшовицька преса. В КП(б)У чистка має на головне завдання усунути з рядів партії всіх підозрілих у націоналістичних українських ухилах як також усіх тих, яких підозрівають у якомубудь національно-українському минулому. Словом, горе українцям із хребтом, якщо вони попали в ряди КП(б)У. Ця чистка їх уже не мине і не пощадить. На тему тієї чистки виголошують там провідні партійні наємники постишівщини великі промови та заповнюють ними відтак стовпці радянської преси.

Місяць травень взагалі богатий на Україні в ударні кампанії чистки. Бо чистка йде не тільки в партії, вона йде і поза партією. Наприклад: роблять її пильно серед робітників і службовиків на всіх залізницях, по всіх фабриках, роблять її і серед непартійних робітників у підприємствах плавби. Не минула чистка й усіх робітників у колективних господарствах, де вона йде здавна, але де тепер вона особливо лютує. Чомуж усюди так завзято чистять ряди робітників і службовиків від контрреволюціонерів і саботажників? Причина такої завзятої чистки ясна. Нею, тобто чисткою, комуністи намагаються закрити свої невдачі. Вже зі самих заголовків статтей на ці ударні теми видно недвозначно, що з дотичними установами зле. Для прикладу зацитуємо декілька заголовків статтей. Ось вони: „На боротьбу за перебудову транспорту“, „Про плавування перевозів і поліпшення роботи водного транспорту“, „Боротися з більшовицькою завзятістю в транспорті“, „Ради — лицем до транспорту“, „Обробіток буряків — центральне завдання“, „Забезпечити високий врожай цукрових буряків“, „Промисловій кооперації увагу й допомогу“, „За сталу кормову базу“, „Нездійснені самозобовязання у промислі“, „Лицем до торфу“, „Непослабно боротися за виконання пляну навігації“ і т. д. і т. д. У найновіших числах харківської преси стрічаєте вже й такі заголовки нової ударної кампанії: „Розгорнутим фронтом готовитися до збиральної кампанії“ (мова про збірку сіна). Та найвимовнішим буде, здається, такий заголовок величезної статті: „Про підтягування заробітної плати низькооплачуваних робітників і службовиків у звязку з підвищуванням ціни на нормований хліб“. З цього заголовку дихає вже голод і недоїдання. Бож крім робітників і службовиків, що дістають низькі платні, є там ще богато-богато таких, що взагалі ніяких постійних платень не дістають, а „нормованого хліба“ теж потребують.

Але ми вертаймо до кампаній. Травневі ударні кампанії не поминули і культурного відтинку. Отже „ударно“ відбувалися там „вибори“ нових членів до „Української Академії Наук“. „Вибирали“, очевидно, робітники тих кандидатів, що їх поручила до виборів партія і які для неї добре заслужились. Над тими „виборами“ і спинятись довше не варто. Розгорнулась широко кампанія за підготовку початкових і середніх шкіл до чергового шкільного року. На Україні започаткував цю кампанію відповідним виступом теперішній народній комісар освіти УСРР В. Затонський. Він поставив собі в цьому виступі за завдання здискваліфікувати всю дотеперішню дітячу літературу, що її вживали по школах України. Вона, мовляв, отверто „протаскувала націоналістичну контрабанду“. Зокрема Затонський звів завзяту боротьбу з т. зв. „харківською школою“ педаґоґів, яка при допомозі дитячої літератури пачкувала в душі дітей „клясововорожі ідеї“. Після того виступу пішли вже розпорядки, постанови партії та уряду про „готування шкіл до нового навчального року“, про перерібку та підбір, про своєчасний друк і накінець про доставу до шкіл нових підручників. Кожна з названих функцій дістала окрему постанову, окремий декрет та окреме обговорення на всяких прилюдних зборищах і в пресі. Всюди найбільше уваги присвячують боротьбі з українськими „контрреволюціонерами“ і „націоналістичними“ пережитками. Словом, читаючи це все, набираєш переконання, що в більшовицькій школі і в комсомолі національний український дух так глибоко загніздився, що з ним комуністи не упораються навіть при допомозі ударної кампанії за „належну підготовку навчального року“, дарма, що ведуть її вже в травні цього року, коли черговий шкільний рік починається аж осінню.

Так виглядає там поглиблювання та поширювання програми постишівщини.

Після львівських виборів.

Головна Виборча Комісія у Львові подала підсумки голосів до львівської міської ради по округам. Коли почислити голоси, що впали на опозиційні листи, то вийде, що **українська листа зібрала у Львові 8.105 голосів,** ендецька 9.416, соціялістична 9.445. Ріжниці в цифрах невеликі, та все таки до львівської міської ради увійшло 5 ендеків, 5 соціялістів та... 1 українець.

•

У IX. окрузі (Личаків) **українська листа виказує 733 важних голосів.** Листа ч. 1. здобула там 2.606 гол., ендецька — 1.291 гол., соціялістична — 458 гол. З тої округи вийшло 3 радників з 1-ки й 1 вшехполяк. Із зіставлення тих цифр виходить, що **українській листі бракувало до здобуття мандату ок. 150 голосів.** Тому, що на соціялістичній листі кандидував на першому місці б. радний В. Темницький, нема сумніву, що соц. листа стягнула на себе якусь скількість українських голосів і це **причинилося до страти нашого мандату.** При цій нагоді треба ще занотувати факт, що багато польських соціялістів у цій окрузі **счеркувало назвище п. В. Темницького** на картках до голосування, аби таким чином висунути на чоло своєї листи соціяліста-поляка. І є ще люди, які кажуть, що **польські соціялісти не заражені шовінізмом!**

•

Недільна „Газета Поранна“ принесла звідомлення з бебецького віча на Замарстинові і зміст промов кандидатів на радних. Між тими кандидатами був і відомий **Міхал Бачиньскі,** що сказав дослівно так:

„Наш край, вирваний з заколоту партійної боротьби Тим, що так дуже полюбив Польщу, прямує до щораз дальших успіхів на дорозі свого розвою. Це признають усі, наші вороги і приятелі. Тільки деякі з поляків не хочуть [illegible]

ФЕЙЛЕТОН „ДІЛА“ З ДНЯ 1. ЧЕРВНЯ 1934.

М. ВОЗНЯК. 3)

До ґенези й розуміння Франкової поеми „Похорон“.

II.

Перший промовив князь Адам.

— Яко голова сего шановного збору, яко ініціятор і господар сеї нинішньої нашої учти, позвольте, панове, що виясню причини, які спонукали наш комітет до того, щоби єі устроєнем, так сказати, увінчав усю свою дотеперішню діяльність, завершив ту велику, історичну працю, яку ви, панове, яку весь загал нашого народа, всі минувші і грядущі поколіня вложили на него в хвилі его вибору.

Князь говорив звичайним, конверсаційним тоном, силкуючи ся помпатичним членам сего довжезного і замотаного речення власне через простоту і рафіновану ноншалянсію вислову додати натуральности і правдивости. Та про те сей кручений і силуваний початок не загрів нікого і трохи розчарував тих, що після смачної вечері вже заздалегідь роскошували, смакуючи ту риторичну учту, яка їіх ждала при вині. Вони, знаючи ораторський талант князя Адама, надіяли ся, що сей зараз з початку своїми словами вхопить їіх за серце і з кремення ситої апатії викреше рясні іскри ентузіязму.

Князь Адам, цідячи звільна слова, не переставав позирком своїх чорних очей ходити по салі. Здавалось, що він відгадував те розчаруванє у одної части зібраних, та не робив собі з того нічого. Він знав свою публіку. У него, бачилось, був свій плян, було переконанє, що найліпший ефект прийде йому сам у руки, власне тоді, коли зовсім не буде за ним ганяти ся. І він говорив далі.

— Надіюсь, що нема нікого в нинішнім нашім зборі, хто би не відчував історичної важности сего моменту. Свідчить міні про се той поважний, в собі скуплений, святочний настрій, в якім вас усіх, без вннма, бачу, мої шановні панове. Та від відчуваня до повного, ясного зрозуміня всеї ваги і донеслости певного явища.

— — — — — — — —

При читанні всіх трьох текстів відразу впадає в очі, що текст А з них найдавніший. Тут автор сам уладжує бенкет для своєї, як висловлюється, „нової кумпанії“, при чому підкреслює прикметник „нової“, як і далі, говорячи про „нових товаришів“, слово „нових“. Щодо числа учасників бенкету на підставі тексту можна говорити тільки про десятки людей. На бенкеті наступила „тота хвиля, що буває верхом і вінцем усякої дружної забави, а без котрої й забава не забава, а якась панщина“. Один із найкращих нових товаришів підносить у тості оклик, щоб жила свобода, а пропадав аскетизм, себто щоб жила „свобода від усього, що вяже чоловіка“, а пропадали всі принципи, послідовність і моральні пута, що промовець називає аскетизмом. Першим здобутком на шляху до повної побіди учасників є господар, що їх приймає й гостить. Замітні слова, що їх говорить господар про себе, а саме: „Цілий сей вечір мені було так легко, так весело після важких чорних днів, тижнів, місяців, прожитих мною. Я знав, що на нинішній забаві не обійдеться без дружніх маніфестацій на мою честь яко новонаверненого, неофіта, і що й мені самому прийдеться чимось крім вина „обілляти“ своє неофітство. Та мене все те не страшило, не смутило. Я порвав усі нитки, що вязали мене з минулим, спалив кораблі, потоптав те, чому вперед поклонявся, а поклонився тому, на що вперед плював“. Бенкет мав стати припечатанням [illegible] зміни в господаря. Коли він жартом назвав себе мізерним здобутком, учасники зажадали доказу, що він свідомо свобідний, свідомо безпрограмовий, що він щиро навернувся на їх опортунізм, поступив під прапор їх абсолютної свободи. На жаль, текст А привається на запитанні господаря, якого доказу потрібно учасникам, й на заяві готовости господаря дати такий доказ.

Цілком інший бенкет малюють тексти Б. і В. Що текст Б старший від тексту В, доказує вже число учасників бенкету в ньому 300, коли на початку тексту В воно виносить 500, а далі навіть 600. Учасники бенкету в тексті Б „сама еліта, сама сметанка, сама єрархія суспільна“. Якщо стеля завалилася б і придавила б учасників, „триста найзнаменитших родин в краю було б осиротіло, триста найвищих урядових і гонорових посад було б опорожнених, порвалось би чимало ниток у високій політиці і по дворах бодай трьох европейських монархів відчуто би страту“. Очевидно, мова тут про польську аристократію з її впливами на дворах австрійського, російського й німецького цісарів. Між представниками польської аристократії сидить і автор, „плебей і пролетарій“, „чоловік без роду, без високого становища, без широких протекцій“. Що більше, саме для автора зібралися на бенкет „всі оті сильні і могучі сего світа, оті горді, спокійні, величні в своїй рівнодушности“. Вони „не переставали тремтіти“ й у глибині своєї душі чують, що „їх панування висіло на волоску“ й „не будь мене, — писав про себе автор, не будь моєї помочі, мого плебейського впливу і моєї енергії, хто знає, що було би з нами сьогодні!“

Докладніше оповів Франко про бенкет у тексті В, де й наведене імення провідника бенкету, себто князь Адам, правдоподібно князь Адам Сапіга, голова польського крайового виборчого комітету для всієї Галичини.

(Далі буде.)

цього признати. Найвищий час, щоби вибила година пробудження. Нехай той Львів, що семпер фіделіс стояв на сторожі кордонів Річипосполитої і завдяки цьому запевнив собі тревалу приналежність до польської Матері, розіграє відважно в найближчу неділю боротьбу, що вирішуватиме його духову приналежність".

І подумати, що й **така промова** не помогла п. Бачинському здобути мандат. Польські виборці счеркували його так масово, що він, хоч був на 2-ому місці 1-ки, провалився як довгий. Видно, що й поляки знають вартість п. Бачинського.

*

Коли ми вже при п. Бачинськім, то варто ще відмітити, що теперішній голова „Русской Селянской Орґанізації", сеніор Ставропіґії, голова „Талергофського Комітету" і т. д. і т. д. **радник Ґулла**, що то завтра промовлятиме при відслоненні „памятника незнаного талергофця" на Личаківському цвинтарі, кандидував в одній львівській окрузі на листі бебецької 1-ки **— на 6-ому місці.** Очевидно — санація добре знає силу й вартість „русского руху" на наших землях, коли чолового представника того руху поставила на своїй листі аж на 6-е місце. Та щож? Горбатого — кажуть — і могила не направить.

*

Перед нами відозва до поляків-виборців XV. округи, підписана такими вшехпольськими діячами: Марією Демелювною, д-ром Владиславом Свірським (нач. редактором „Курера Львовского"), друкарем Маріяном Домбковським та адв. д-ром Маріяном Шпілею. А в тій відозві читаємо на вступі таке:

„Коли Австрія підступно, падучи в 1918 р., віддала владу в руки **українських горд** — то ми, поляки з Львиного Городу, не чекали ані хвилини, але відразу вхопили за зброю, аби Львів злучити з Найяснішою Річипосполитою.

Ми станули в рядах Оборонців Львова: робітник та інтеліґент, академик, купець, реміснчк і той **коханий львівський батяр** і обильна пролита їх кров задокументувала, що Львів був і буде польський на віки".

Зібралось їм на любов навіть до львівського батяра, та все таки він не поміг: у тій окрузі вшехпольська листа вийшла без мандату. Інша річ, що коли той львівський батяр (може бути і з університетською освітою) начитається таких „патріютичних" покликів про „українське горди", то спокійному українському громадянинові небезпечно інколи перейти вулицею Львова (див. замітку у вчорашньому числі „Діла" п. н. „Прилюдна безпека у Львові").

12-ліття огнища

української технічно-господарської освіти й науки.

(Пресовий комунікат ТПГУА).

Дня 16. травня минуло 12 літ з того моменту, коли формально розпочала працю наша національна політехніка — Українська Господарська Академія в Подебрадах. Дня 16. травня 1922 року повстала Подебрадська Академія як висока політехнічна школа, зорґанізована громадськими та науковими силами української еміґрації в Чехословаччині. Заснуванням Академії створено огнище української національної технічно-господарської освіти й науки.

Многолітня діяльність Академії стала гордістю української нації і доказом здібности українців творити власними національними інтелектуальними силами наукові цінности в царині економіки, агрономії та сільсько-господарської техніки. Академія за перше 10-ліття своєї праці дала поверх 550 інжинірів та сотки наукових і педаґогічних фахових праць, які є поважним вкладом у скарбницю української науки.

Академія повстала і розвивала свою діяльність на землі чеського народу і завдяки матеріяльній та моральній допомозі чехословацької влади. В останніх роках тяжкий фінансовий стан як самої Академії, внаслідок зменшення допомоги від чехословацького уряду, так і безвиглядний внаслідок господарської кризи матеріяльний стан української молоді змушував шукати для продовження навчальної діяльности Академії нових форм, відповідних до фінансових ресурсів і Академії і матеріяльних можливостей української молоді, що бажає студіювати у своїй високій політехнічній школі. Такою новою формою праці нині є Український Технічно-господарський Інститут при Академії.

Цей Інститут позаочною, кореспонденційною методою за 2 роки свого істнування розгорнув у повному обемі роботу на економічно-кооперативному факультеті та відкрив низку практичних курсів при факультетах агрономічнім і хеміко-технольоґічнім. При економічно-кооперативнім факультеті функціонують також курси національної освіти з українознавства. Одночасно з тим підготовляється ґрунт та мобілізуються сили й засоби для відкриття згодом навчальної праці і по інших факультетах.

В Українськім Технічно-Господарськім Інституті студіює нині 330 студентів і курсантів. Інститут за короткий час свого істнування розвинув поважну видавничу діяльність. Уже вийшло та друкується 38 підручників фахової літератури в розмірі 810 друкарських аркушів, або 6.500 сторінок 4°. Сотки української молоді студіями у Технічно-Господарському Інституті при Академії нині здобувають освіту на шкільних лавах у власній хаті.

Продовження навчальної діяльности Академії в цій новій формі було уможливлено завдяки тому, що орґанізованими силами української суспільности перед 3 роками створено з цією метою фінансово-господарський центр у формі Товариства Прихильників Української Господарської Академії, яке обєднаними силами українських установ, орґанізацій та поодиноких осіб поставило собі за завдання створити фінансову базу для утримання Української Політехніки.

Завдяки жертвенности членів Товариства Прихильників Академії, завдяки активній їх участи в творенні Української Політехніки на свої національні кошти повстав Український Технічно-Господарський Інститут Позаочного Навчання при Академії, який має бути етапом до створення Національної Політехніки на рідних землях.

Українська суспільність взяла таким чином справу фінансування Української Політехніки у власні руки. Завдяки цій помочі цей центр української технічно-господарської освіти й науки в Подебрадах, витворений в часі 12 літ колективної творчої праці професури та студентства, не тільки не завмре, а навпаки, буде розвиватися щораз успішніше.

Вступайте до фахових шкіл!

(Докінчення.)

ПОЛЬСЬКІ ШКОЛИ.

Для учнів у віці 14—17 літ, що мають скінчених 7 кляс нар. школи або 3 кляси ґімназії старого типу.

1) 4-літня хемічно-гарбарська школа в Радомю.

2) Державна промислова школа в Бидґощі: 1) хемічний відділ (цукроварництво і ґазовництво) і 2) млинарство. Наука 4 роки.

3) Державна коедукаційна ткацька школа в Стрию. Ткацтво ручне і механічне. Приймають хлопців і дівчат від 14 літ після 5 кляс нар. школи.

4) Середня технічна школа в Дрогобичі. Відділ електромеханічний. При школі ведуть курси радіові й машинові. Наука в школі 4 роки. Приймають після 7 кляс нар. школи.

5) Державна Технічна Школа у Львові, Снопків ч. 47. При цій школі істнують відділи: 1) електромеханічний, 2) дороговодний і відділ прикладного мистецтва і артистичного промислу. На останньому відділі наука тревае 5 років, на двох перших по 4 роки. При цій середній школі істнує ремісннча школа для столярів і шлюсарів, а крім того при школі ведуть курси: килимарські, радіові, для майстрів і т. п.

6) Державна коедук. школа прикладного мистецтва і артистичного промислу в Кракові, Алея Міцкевича 5 і

7) така сама школа істнує у Познані. До цих шкіл приймають молодь найменше після 7 кляс нар. школи. Наука тревае 5 років.

8) Огороднича школа, Львів-Замарстинів, Вулька Капітанська. Наука тревае 2 роки. Приймають учнів після 7 кляс нар. школи.

9) Однорічний курс огородництва в Заліщиках. Наука тревае 11 місяців. Приймають абсольвентів рільних шкіл (Школа коедукаційна).

10) Державна колодійсько-ковальська школа в Камінці Стр. Відділи: лякерничо-ковальський і тапіцерський, відділ **музичних інструментів.**

11) Державна середня годівельно-рільнича школа в Ґрудзьондзу.

12) Кошикарська школа в Рудні.

13) Державна школа підофіцерів летунства для малолітніх у Бидґощі. Наука тревае 3 роки. Приймають учнів після 7 кляс нар. школи у віці 16—18 літ. Утримання і навчання безплатне. Батьки зобовязуються післати своїх дітей по скінченні цієї школи до війська як добровольців-летунів.

Школи, до яких приймають учнів після 6 кляс ґімназії.

I) Інститут Торговельно-Господарських Наук у Вильні. Наука 3 роки. Відділи: 1) загальноторговельний, 2) **рільничо-торговельний** і 3) самоврядний. Школа коедукаційна. II) Державна школа огородництва, Познань Снядецьких 54/58. Наука тревае 3 роки. Відділи: 1) огородничої продукції і 2) артистичного огородництва. При школі ведуть курси для перетвору овочів і ярини. III) Державна Морська школа в Ґдині. Наука тревае 4 роки. Відділи: навіґаційний і 2) механічний. Зі школи виходять офіцери корабельні (капітани) і офіцери корабельні-механіки. IV) 3-літний коедукаційний Торговельний Ліцей у Ґдині, відділ Морської Торговлі. V) Коедукаційний Інститут адміністраційного господарства в Кракові, вул. Капуцинська 2. Наука тревае 2 роки. Відділи: 1) Адміністрація державна і комунальна, залізниця, почта і торговельний відділ.

ПОЛЬСЬКІ ЖІНОЧІ ФАХОВІ ШКОЛИ.

А. Школи, до яких приймють учениць найменше після 6 кляс ґімназійних.

1) Державна Семинарія Учительок Господарства в Кракові (вул. Сирокомлі 21). Наука 3 роки. Учениці, що скінчать цю школу і складуть педаґоґічний іспит дістають права вчительок господарства.

2) Державна Семинарія Учительок Господарства у Варшаві (Нововейска 43).

3) Семинарія Господарства в Язлівці к. Бучача. (Умови приняття і права школи ті самі, що ад 1).

4) Державна Готелярсько-Промислова Школа в Закопанім. Школа має два відділи: 2-літній відділ для управительок пансіонів, готелів, прогулькових домів і т. д. і однорічний курс домашнього господарства для дівчат. До дволітньої школи приймають кандидаток у віці від 18 літ. На однорічний курс приймають учениць після 7 кляс нар. школи.

5) Суспільна Промислово-Господарська Жіноча Школа в Лодзі. В цій 2-літній школі виховують учениць на управительок пансіонів, шпиталів, бурс, інтернатів і інших суспільних установ.

6) Школа Суспільних Робітниць у Варшаві, вул. Ясна 17. Наука треває 2 роки. Школа поділена на два відділи: 1) Відділ бібліотечно-книгарняний і 2) Відділ Секретарський, на якому учениці студіюють не тільки стенографію, писання на машині, але цілу техніку канцелярійного діловодства і книговодства.

7) Університетська Школа Доглядниць і Гігієністок в Кракові, вул. Коперника 23. Наука треває 2 і пів року.

8) Жіноча Зільна Школа у Львові, вул. Задвірянська 70. Наука треває 2 роки. Після 2-літньої науки учениці відбувають обовязково однорічну практику. Школа має за завдання підготовляти спеціялісток для плекання, збирання і використовування лічничих рослин.

9) Державний Інститут Ручних Робіт у Варшаві, вул. Ґурчевська 8. Школа коедукаційна. До школи приймають по скінченні середньої школи. Наука 2-літня. По скінченні школи і складенні педагогічного іспиту кандидати (ки) стають учителями (льками) ручних робіт у середніх школах.

Б. Школи нижчого і середнього типу.

1) Державна Жіноча Промислова Школа в Лодзі, вул. Нарутовича 67. Наука треває 3 роки. До школи приймають учениць після 7 кляс нар. школи на відділи: 1) Артистичне ткацтво, 2) Білизнярство, 3) Гафтярство і коронкарство, 4) Переплетництво зі шкіряною галянтерією і 5) ювілерство.

2) Фахова Школа Ґалянтерійних Виробів у Львові, вул. Зелена ч. 8. Наука треває 3 роки. Після науки один рік обовязкової практики. Цей фах для нас є дуже важний і має значні вигляди на майбутнє.

3) Державна Школа Положництва у Львові, вул. Піярів 4. Має завдання вивчити фахових акушерок. Наука треває два роки. До школи приймають дівчат і заміжніх жінок у віці між 18 а 35 роком життя, що скінчили найменше народню школу. До прохання у справі прийняття треба долучити: 1) шкільне свідоцтво, 2) свідоцтво моральности, 3) метрику або свідоцтво вінчання, 4) посвідку здоровля та щеплення віспи, свідоцтво приналежности і 6) поручення від громади або повітової ради, що кандидатка є гідна бути акушеркою.

Куди звертатися за інформаціями?

За інформаціями можна звертатися безпосередньо до управ шкіл. Хто хоче дістати докладні інформації про наведені в цьому списку школи, а також і про всі інші тут незгадані, може звернутися до української Поради для Вибору Звання у Львові, вул. Словацького 14/ІІІ. На письменні відповіди треба обовязково долучити почтову марку найменше за 30 сотиків.

Хто хоче мати перегляд фахового шкільництва та інформації про нього, може купити собі книжечку Порадник **„Фахові Школи“** в Книгарні „Рідної Школи“ у Львові при вул. Сикстуській ч. 20 за 70 сот. разом з пересилкою.

Українська Порадня для Вибору Звання.

МОРАТОРІЯ ДЛЯ НІМЕЧЧИНИ.

БЕРЛІН, 30. 5. ПАТ. Вчора закінчилася трансферова конференція у Берліні. Закордонні вірителі погодилися на припинення сплати довгів з відсотками Німеччиною на один рік, себто від 30. червня ц. р. до 30. червня 1935 р. Мораторія не обіймає довгоречинцевих довгів із позичок Дова та Юнґа. Делеґації звернулися до своїх урядів, щоби теж погодилися на припинення сплати довгів Німеччиною, бо мораторію спричинили девізові трудноці. Закордонні вірителі довгоречинцевих довгів дістануть амортизаційні бони державного банку, платні за 6 місяців від речинця платности. Бони будуть платні 1. січня 1945 р. і опроцентовані на 3 прц. Коли би вірителі домагалися негайного викуплення, тоді державний банк викупить бони за готівку, але тільки 40 прц. їх номінальної вартости. Державний банк погодився визнати для амортизаційних бонів ґарантію уряду. Делеґати Швайцарії та Голяндії непогодилися на таку сплату довгів

Великий політичний процес у Перемишлі.

Десятий день розправи.

ВІДЧИТУВАННЯ АКТІВ.

(Від власного кореспондента.)

Сьогодні в часі цілої розправи відчитувано донесення поліції до прокуратури в справі протишкільної акції і арештування підсудних та зізнання 126-ох свідків, непокликаних до розправи

В середу далі відчитуватимуть зізнання свідків, тексти грипсів, летючок та брошур ОУН і тому розправа, здається, буде тайною.

Ширіть наш часопис!

Проти інсинуацій
і перекручування фактів.

(Лист до Редакції.)

Високоповажаний Пане Редакторе!

З листа до редакції п. Залозецького, оголошеного в „Ділі“ з 25. 5. довідався я, що „Хліборобський Шлях“ (про істнування цієї газетки довідався я зовсім недавно) зареаґував на мою статтю в „Бюлетин-і польско-україньск-ому“ в спосіб досить дивний. Замісць дати суттєві арґументи щодо ширених групою прихильників Скоропадського інсинуацій про „психічну хоробу“ пок. В. Липинського, редакція „Хліб. Шл.“ кидає під моєю адресою кілька брехливих уваг, перекручуючи навіть моє імя і прізвище. Отже, щоби баламуцтво „Хліб. Шляху“ не ширилося, вважаю потрібним подати до відома, що я ніколи не був і не є „фаховцем від українських справ у варшавському „Інституті Справ Народовосьцьових“, жадного звязку з „Брацтвом Українських Клясократів-Монархістів“ не утримую, а навіть особисто нікого з діячів цього руху не знаю. Свою статтю в „Бюлетин-і польско-україньск-ому“ написав не на чиюсь інспірацію, а з власної ініцїятиви. Панове з „Хліб. Шл.“, зробили би ліпше, колиб замісць ширити інсинуації дали суттєву відповідь на мою статтю. Цього, однак, зробити вони не можуть і тому ширять наклепи, а то і просто неправдиві інформації про осіб їм невигідних.

У ч. 20. цієї ж газетки появилася замітка під заголовком „Справді, покиньте баламуцтва“, в якій якийсь автор хоче доказати, що пок. Е. Чикаленко був монархістом. Своє твердження автор доказує тим, що пок. Е. Чикаленко, перебуваючи на еміграції у Відні, оголосив у „Волі“ статтю, в якій твердив, що „тільки сильна монархічна влада може сприяти будові української держави“. Автор однак не додав, що це був порівнюючи дрібний епізод з політичної діяльности пок. Чикаленка, про який Він сам потім згадував неохоче, як свідчить його лист до пок. С. Петлюри.

Редакції „Хліб. Шляху“ невідомі також значніші факти з життя пок. Е. Чикаленка. З початком березня 1918 р. до пок. Е. Чикаленка прибув представник ген. Гофмана з пропозицією прийняти гетьманство. Однак пок. Е. Чикаленко категорично відмовився від цієї пропозиції, мотивуючи своє становище тим, що не хоче виступати проти волі свого народу. Отже, вважав уведення монархічної влади на Україні за акт ворожий українському народові. Другий раз заманіфестував своє неґативне ставлення до монархічної влади підчас формування другого гетьманського кабінету (перший гетьманський уряд із Сахно-Устимовичем на чолі функціонував усього два-три дні). Скоропадський звернувся до пок. Е. Чикаленка з просьбою прийняти становище міністра хліборобства. Однак, і в цьому випадку пок. Е. Чикаленко відкинув пропозицію.

Ці факти кидають досить світла на політичні переконання пок. Е. Чикаленка і не дають жадних підстав до того, аби тепер „Хліб. Шл.“ причіплював до памяти Небіжчика етикетку монархіста.

Справді, покиньте баламуцтва, панове з „Хліб. Шляху“!

М. Ковалевський.

29. 5. 1934

За добру школу.

(Боротьба з вітряками).

У своїй другій атаці на нашу школу закидає нам „досвідчений батько“, що бачимо „єдиноспасаємість шкіл“ у праві прилюдности, що зводимо „есенціональну виховну вартість до публичного документу“, а сам підзаголовок статті звучить: „Публичний документ — чи дійсна вартість школи?“ Замісць відповіди позволимо собі навести тут те місце нашого поклику „Діти до шкіл“, де говориться про напрямні школи, а Вп. читачів просимо це терпеливо прочитати і самим собі дати на повищі закиди відповідь. І так:

„1. Школа має плекати в дитині здоровий, **опертий на вірі в Бога**, а через неї і у власні **сили світогляд** та пошану й готовість до всякої праці. В **праці і творенні** добра ближньому учити **шукати власного вдоволення**.

Тим запобіжить школа продукції духових розбитків, опанованих або безглуздим шалом, або потопаючих у багні деморалізації, або вкінці зовсім апатичних одиниць.

2. Школа мусить мати життєво практичне наставлення і побуджувати чи радше давати змогу проявлятись ініціятиві учениць (ків). Тим виховує молодь не на пасивних вижидачів кращої долі, лиш на меткі, підприємчиві одиниці, що собі скажуть: **„Ми собі самі долю викуємо!“**

3. Якщо йде про школи приватні, то не вистане лиш фактичне знання й уміlости, що їх (школи) дають молоді. Вони мусять ще й про це подбати, щоб їх документи (свідоцтва) були владою признані **як прилюдно важні документи,** бож знаємо, що нині і за цим питають. Коротко кажучи, школа мусить відповідати вимогам влади і мати права державних шкіл“.

Питаємо тепер: При чім тут альтернатива: „публичний документ — чи дійсна вартість школи?“ Де тут „єдиноспасаємість“ у праві прилюдности і в чім тут „зводиться есенціональну виховну вартість до публичного документу“?

А вкінці просимо відповісти собі і на питання, чиї статті є хіба вже аж надто виразно „тенденційні і минаються з правдою...“

На „ревеляцію“, що наша гімназія до нині не має прав прилюдности (це очевидно без тенденції!), відповімо ще більшою „ревеляцією“ (для „батька“, — бо всі інші це й без того знають), що ніодна з новоутворених при семинаріях гімназій окремих прав ще не має, бо того дотепер ще... взагалі не оголошено. (Заведення як цілість має право прилюдности вже здавна).

Дотично замітки „про ґенезу повстання стан. гімназії СС. Василіянок“ вияснюємо:

1) Про згадані анкети „представників стач. громадянства“ ніхто тут. шкільних чинників не повідомляв і ми щойно тепер про них довідуємося (видно, було „про нас без нас“). А дійсно шкода! Може булоб вийшло щось краще, як теперішня полеміка, не дуже то будуюча. Одна „Учит. Громада“ була повідомила наш учит. збір про сходини своїх членів у цій справі.

2) В році 1932 СС. Василіянки „не важилися“ (!) отвирати гімназії, бо тоді ще взагалі ніхто „не важився“ отвирати нових гімназій (дотичного закону ще не реалізували), а вести одну клясу давнього типу уважали за недоцільне.

3) Щодо числа учениць І. кл., то можемо шанов. „батька“ потішити, що цього року заповідається дещо більше.

Ми, читаючи і відпираючи ці атаки, мимоволі запитуємо себе: Пощо та буря, пощо той патос аж до особистих інвектив включно? Зре-

…штою коли те право прилюдности вже зовсім таке безвартісне, то чомуж „Р. Ш." (м. ін. і в Станиславові) за ним так уперто з року на рік добивалася?

Вкінці на ще більше успокоєння додамо що з дальших відповідей і пояснень на цю тему резиґнуємо, бо вважаємо, що шкода часу на безплідну полеміку, тимбільше, як її зводять за такі невластиві тори.

Станиславів. 25. травня 1934.

Виділ Батьківського Кружка при школах СС. Василіянок у Станиславові.

—o—

СЕРЕД КУБАНЦІВ У ЧСР.

У Чехословаччині, як відомо, живе багато емігрантів з Кубані. Кубанці донині час були досить суцільною політичною масою. Вони між ін. одні з перших (уже в 1920 р.) утворили в ЧСР свою громадську орґанізацію.

До 1927 р. в Празі істнувала лише одна громадська еміґрантська орґанізація (академічних було декілька) аполітична, допомогова і культурно-освітня по своїм завданням. Вона охоплювала майже всіх кубанців у Ч. С. Р., крім звичайно, кубанців російствуючих, які десь тулились, тай досі туляться по задвірках російських еміґр. орґанізацій. На превеликий жаль, у тій першій та єдиній громадській орґанізації, в „Обществе Кубанцев", скоро запанував такий режім і такі настрої, що значна кількість її членів з неї виступила.

З потреби обєднання тих, що виступили з „Общества Кубанцев", а також з потреби притягнення до своєї, кубанської, орґанізації, всіх тих, які по ріжним міркуванням, до того часу не були орґанізовані, повстав „Союз Кубанців у ЧСР", заснований у половині 1927 року, на основі безумовної пошани та признання рівноправности всіх національних груп кубанської людности. Важливе значіння при орґанізації союзу надавалось також тому, що еміґрантська орґанізація має бути в руках дійсних еміґрантів. Орґанізатори Союзу Кубанців на цьому становищі стояли тому, що саме це було одною з причин розпаду першої орґанізації.

Обидві кубанські громадські орґанізації при однакових матеріяльних засобах рівнобіжно провадили свою допомогову й культурну працю. З позбавленням матеріяльних можливостей діяльність їх була майже завмерла.

Союз Кубанців у цьому році, дякуючи тісному обєднанню й жертвенному настрою його членів, відновив свою культурну діяльність. Перший прилюдний виступ відбувся 25. 5. ц. р., коли доц. Г. В. Омельченко зробив доповідь з приводу праці проф. П. Мілюкова, який зі своїми політичними співробітниками видав тритомову „Histoire de la Russie", де так понівечив дійсність, що примусив всіх росіян, які жили на території бувш. Росії, рішуче протестувати проти такого способу інформування европейської опінії не на користь визвольних змагань поневолених народів як у був. Росії так і нинішньому СССР.

У дискусії брали участь крім членів Союзу також українці, білоруси, донці. Всі промовці одностайно констатували, що у своїй „Historie de la Russie" проф. Мілюков, його співробітники й протектори так необєктивно повелись із дійсністю, що твір ні в якому разі не може претендувати на імя наукової праці. А тому й поборювати його шкідливий вплив доцільно не науковими, але політичними засобами.

Дня 12. та 19. травня ц. р. відбулися два дальші прилюдні виступи Союзу Кубанців. Бурят монгол Нарна Бадма д-р Уланов протягом двох вечорів зробив доклад на тему „Чінґіс хан як орґанізатор світової держави". Подавши огляд життя та военно-політичної діяльности найбільшого завойовника всіх часів, що заволодів усім старим світом, д-р Уланов закінчив цікавими зауваженнями-висновками щодо долі монгольського народу, а також деякими висновками загального значіння, які коротко можна оформулувати так: ідея „божественної", „всесвітньої" місії, яку беруть на себе в історії окремі особи чи цілі народи є ідея утопічна, реакційна й антиморальна; надмірне напруження народніх сил для завдань „місійних" виснажує завжди нарід настільки, що повстає небезпека його повної загибелі.

С. Луговий

—o—

Великі маневри у Франції.

ПАРИЖ, 30. 5. ПАТ. Біля Льоґріен відбуваються великі маневри французької фльоти. В маневрах бере участь ескадра атлянтійської фльоти і дивізії сухопутнього війська. Фльота наступатиме на побережжа біля Кіберон, а сухопутнє військо з ескадрами літаків боронитиме побережжа.

Перед днем 3. червня.

Свято Прапору Української Кооперації заповідається дуже гарно. Богата програма напевно зробить свято одною з кращих наших імпрез цього року.

На великім подіюм при гарно прибранім вівтарі буде відправлена полева архиєрейська Служба Божа у численній асисті вищого духовенства. Ексц. Митрополит **Шептицький** посвятить прапор і передасть його першому голові Ради РСУК д-рові К. **Левицькому**, який передасть його теперішньому проводові з сев. інж. Ю. Павликовським на чолі.

Цікаво виглядатиме завінчання прапору. Представники головних наших кооперативних і культурно-освітніх установ будуть кумами прапору і дадуть як крижму ленти до прапору.

Після посвячення і вручення відбудеться дефіляда перед прапором, яка викликує цікавість головно **алеґоричними гуртами** дітей, які будуть представляти поодинокі наші кооп. установи. Між іншим будуть іти три дівчинки як пчілки (знамя української кооперації), гурт дівчат-конюшинок (знак Маслосоюзу) і т. д.

Величезний хор (около 400 осіб) і кілька орхестр будуть доповняти програму.

На закінчення свята відбудеться **народня забава** з пописами малих кооператорів і концерт хорів та орхестр.

Дня 3. червня український Львів та учасники з краю переживуть гарний день, получивши хосенне з приємним.

Буфет зимний і теплий по дуже приступних цінах в управі Української Захоронки й Т-ва опіки над молодю.

Вступ: кооперативна металева відзнака в ціні 20 сот. Набувати в складах Народньої Торговлі і в Союзнім Базарі.

Ювилей заслуженого священика.

50-ліття о. Теодора Цегельського в Струсові.

Дня 22. травня ц. р. Струсів, Теребовельщина й ціла околиця гідно відсвяткували ювилей 50-ліття священства о. Т. Цегельського. День перед ювилеєм зїхалася найближча родина, діти і внуки, около 30 осіб, і власними силами уладили академію з промовами, деклямаціями, співами й музикою. А в день ювилею прибуло 25 священиків (весь теребовельський деканат, кревні, струсівці, товариші), процесії з прилучених до Струсова сіл і маси народу. Ювилята увінчаного, прибраного в прегарний фелон з українськими вишивками, спровадили процесійно до церкви. Торжественну Службу Божу відправив Ювилят в окруженні о. Світенького з Ладичина, о. дек. Ст. Мохнацького з Теребовлі та двох діяконів. Відповідну проповідь виголосив о. Плятон Карпінський з питомою йому красномовністю. Відтак о. дек. Ст. Мохнацький відчитав грамоту Ексц. Митрополита Кир Андрея з благословенням та іменуванням Ювилята дійсним радником Митр. Консисторії. Після Сл. Божої та стискання голов Ювилятом відпровадили його знову процесійно додому.

Підчас обіду виголосили промови: о. дек. Мохнацький від духовенства, ґраф Борковський (колятор, б. воєвода), о. Світенький (шкільний товариш), о. Мандичевський від родини і п. Волошинський, бурмистр, від міста.

Ювилейна академія відбулася під голим небом в год. 5. попол. Теребовельська трубна орхестра під проводом дир. І. Козака відіграла, як завсіди знаменито, кілька поважних творів. Відтак виступав тричі добре вишколений струсівський хор. Деклямації, уложені спеціяльно на цей ювилей струсівцями, виголосили дуже вдатно дівчата і хлопці ріжного віку. Потім складали китиці квітів у стіп Ювилята. Привіти виголосили: о. Кароль від струсівців, посол Д. Великанович (родом з Різдвян к. Струсова) від Української Парляментарної Репрезентації, „Рідної Школи" та від себе, д-р А. Заплітний від Філії „Просвіти" в Теребовлі, якої Ювилят був основником і першим головою, д-р Нянчур від Тернопільського Повітового Союзу Кооператив; дальше слідували привіти від всіх місцевих товариств та орґанізацій. Потім відчитано телеграми й письма від ріжних товариств і приватних осіб, починаючи від привіту Ексц. Митрополита. Вкінці Ювилят подякував усім по батьківськи в довшій промові та візвав струсівців, щоби докінчили свою церкву і поблагословив усіх. Національним гимном, який орхестра відіграла й маси народу відспівали, закінчилося це свято, що полишило у приявних незатерте враження.

Ювилят заслужив собі ретельно на такий ювилей. До струсівської парохії належать чотири місцевости: Струсів, Різдвяни, Бернадівка і Заздрість. Всюди церкви добре удержані і в найбільшім порядку. В самім Струсові церква (ще не викінчена, без копули) — це монументальна будова, що свідчитиме по віки про жертвенність струсівців і про енерґію й ревність їх довголітнього пароха. В струсівській парохії істнують і добре розвиваються майже всі наші орґанізації: Кооператива споживча, кредитова й новозаснована шевська в Різдвянах, читальні „Просвіти", кружки „Рідної Школи", „Сільського Господаря", Союз Українок, вкінці численні церковні брацтва, католицька акція молоді обох полів і т. д. При заложенні всіх тих товариств і їх веденні головна пружина — це були руки Вс. о. Т. Цегельського. Таких Ювилятів і таких ювилеїв треба нам якнайбільше!

Приявний.

Справа будови церкви на Замарстинові.

Чому гр.-кат. вірні на Замарстинові не можуть приступити до будови своєї церкви.

Як неприхильно ставиться управа міста Львова до всіх, хочби найбільш оправданих домагань українського населення, доказує наново **справа будови церкви на Замарстинові.** Греко-католицькі громадяни Замарстинова вже від довгих літ робили заходи, щоб дістати від громади площу під будову церкви св. Священомученика Йосафата. Ще перед 1914 р. була громадська рада Замарстинова признала на ту ціль **два морґи ґрунту.** Тоді справи оконечно не поладнано і щойно в 1927 р. громадська рада Замарстинова перевела знову ухвалу, якою дарувала два морґи ґрунту під будову церкви. Повітовий Виділ не затвердив цього рішення з причини протесту, що його внесли польські громадяни Замарстинова, які дістали тодіж кілька моргів землі під будову костела Капуцинів. У 1930 р. громадська рада Замар стинова повернула до справи та рішила подарувати під будову церкви 1 морґ ґрунту. І цим разом справи не поладнали тому, що в цьому часі прийшло до влучення громади Замарсти нова до м. Львова і толішній урядовий комісар м. Львова проф. Надольський застерігся, що справа має бути предложена львівській міській раді.

Внаслідок цього застереження львівський Повітовий Виділ передав справу львівському маґістратові до остаточного полагодження. І знову справа лежала в бюрах маґістрату, а всілякі інтервенції українських радних не помагали. Щойно в осени 1930 р. пощастило українським радним довести до цього, що **міські інжиніри виміряли площу 861 кв. сяжнів при вул. На Торфи та признали, що цю площу можнаб віддати під будову церкви.** Але й на цьому не скінчилося. Справа опинилась у президента Дрояновського і знову зайшла проволока. Два роки тому, коли делеґація українських радних явилася у президента Дрояновського просити його за площу під будову церкви, заявив він, що **готов дати навіть і пять морґів ґрунту на ту ціль.** Одначе тепер, як справа вже дозріла до полагоди, виринають **нові трудноші** і мабуть тимчасова міська рада, що кінчає вже свій вік, не займеться вже цією справою.

Для громадян Замарстинова та проволока спричинюе велику шкоду. Парохіяни Замар стинова дістали вже від Митрополичого Ординаріяту дозвіл на тимчасове поставлення деревляної каплиці, що містилася досі у Клепарові. **Ту каплицю** (себто її матеріял) **вже перевезено до Змарстинова,** а тимчасом парохіяни того передмістя не можуть дістати площі під церкву. Всілякі заходи у цій справі безуспішні. Парохіянам Замарстинова грозить велика страта.

Невже нема на це ніякої ради?

—o—

СССР купує збіжжа.

ЛЬОНДОН, 30. 5. ПАТ. Більшовики закупили у Льондоні на біржі більшу кількість пшениці з Австралії та Аргентини. Закуплену пшеницю доставлять англійські кораблі до порту Владивостоку на Далекому Сході. З тією метою більшовики замовили два англійські вантажні кораблі по 7 тисяч тон кожний, щоби перевезли закуплену пшеницю з Австралії.

Конфлікт між СССР і Манджу-Го.

МОСКВА, 30. 5. ПАТ. Агенція ТАСС повідомляє, що в днях 27. і 28. травня ц. р. дійшло до стріляннини на більшовицько-манджурському кордоні. 27. травня ц. р. манджурський корабель на ріці Амурі підплив на 6 метрів до більшовицького берега і щойно після двох алярмових стрілів більшовицької прикордонної сторожі відплив до манджурського берега. В дні 28. травня ц. р. манджурський корабель заплив до гирла ріки Зея на більшовицькій території і з капітанського містка сфотографували більшовицьку територію. Більшовицька сторожа стріляла двічі вгору, а за третім разом стріляла до корабля, який відплив до манджурського берега Амуру. Більшовицька влада веде слідство

Атентат на французького губернатора.

ЄРУСАЛИМ, 30. 5. ПАТ. В Алепо в городі палати, в якій замешкав президент Сирії, вибухла бомба. Також перед будинком губернатора і управи міста вибухли бомби

Смерть адмірала Тоґа.

Японія потерпіла велику втрату. З Токіо надійшли вістки, що в середу 30. травня ц. р. помер один з кращих її синів адмірал Тоґо. Адмірал Тоґо підчас японсько-російської війни в 1905 р. знищив російську фльоту 25. травня 1905 р. під Цушімою, яка під проводом російського адмірала Рождественського плила на підмогу російським військам до Порт Артуру. Ця перемога рішила російсько-японську війну.

По широкому світі.

— У Трієсті арештували двох словінських священиків під замітом протифашистівської агітації.

— У Берліні закінчилися переговори між Польщею і Німеччиною в справі еміграції.

— До Петропавловська на Камчатці повернула ратункова експедиція з „Челюскіна".

— Націонал-соціялістичне обєднання басейну Саари вислало петицію до Ліґи Націй з домаганням назначити речинець для плебісциту. Господарське життя в басейні завмирає, бо Франція відобрала 60 міліонів кредиту.

— У Німеччині заборонили молоді, зорґанізованій у релігійних товариствах, ходити в одностроях і носити відзнаки.

— У Добруджі біля Меджідія упав військовий літак. Летун і обсерватор згинули.

— До Женеви приїхав делеґат Німеччини Лерснер, який конферував з бар. Альойзим, предсідником комітету ради Ліґи Націй для справ басейну Саари.

Секретар війни Злучених Держав Дерн домагається підвищити число армії зі 130 на 170 тисяч.

— Гінденбурґ мав нараду з канцлером Гітлером, мін. Нойратом і ґен. Бльомберґом.

За співпрацю трьох держав.

РИҐА, 30. 5. ПАТ. Литовський посол у Ризі передав міністрові закордонних справ меморіял. Литовський уряд просить латвійський уряд вислати спеціяльного делеґата до Ковна на конференцію трьох прибалтійських держав. Подібний меморіял переслала Литва естонському урядові. Конференція відбудеться біля 8. червня ц. р. після повороту литовського міністра закордонних справ Завніюса з Женеви.

Жахливе вбивство.

СІМЛЯ, 30. 5. ПАТ. З Лясси надійшли вістки, що там вбили начального вожда тибетанської армії Лянґшіра, якому перед вбивством вилупили очі. Лянґшір був приятелем покійного Далай Лями. Лянґшіра вбили наслідком інтриґ партії, яка обіймає владу.

НОВИНКИ

— ПРОСИМО КУПУВАТИ ТІЛЬКИ У ФІРМАХ, ЯКІ ОГОЛОШУЮТЬСЯ В НАШОМУ ЧАСОПИСІ ТА ПРОСИМО ПОКЛИКУВАТИСЬ НА ОГОЛОШЕННЯ.

— **ПОДАЄМО ДО ЗАГАЛЬНОГО ВІДОМА, що всякі оповістки про загальні збори, концерти, відчити, товариські сходини, посмертні згадки та вістки особистого характеру міститимемо тільки за оплатою. — Адміністрація „Діла".**

— **Знамените гигієнічне морожене лише в цукорні Д. Стецькова. Львів, вул. Миколая 7.** 1525

— **Ямна коло Яремча.** Пансіон „Веселка" отворений від 1. травня. Кімнати гарні, соняшні, добре уладжені, з бальконами. Харч першорядний, спільна їдальня, товариство добірне, ціни конкуренційні. Ближчі інформації подасть Ів. Лісьжевичева, Ямна коло Яремча. 143710-?

— **До тих, що їдуть до Криниці.** В зимовім сезоні ц. р. перебула я 6 тижнів в Криниці, в пансіоні п. М. Яблонської (willa Tatrzańska). Вілля положена в самім центрі, дуже близько джерела і лазничок, харч першорядний, ціни дешевші, ніж в інших пансіонах. Всім, що вибираються до Криниці, щиро поручаю пансіонат п. Яблонської. **Ольга Кміцикевичева**, вдова по адвокаті. 1628 2-3

— **Важне для тих, що виїзджають у гори!!!** Пансіон „Яблонських" у Гребенові дає змогу найкраще перевести літні ферії. Соняшні, гарно уладжені кімнати, смачний, здоровий харч вдоволить навіть найбільше вибагливих. **Радкевичева.** 1628

— **Позір Підгаєччина!** Звертаємо ласкаву увагу Всеч. Духовенства й інших Громадян, що природні виноградні вина літурґічні і кураційні чи столові з пивниць Народньої Торговлі у Львові, можна дістати тільки в ресторані **„ЗЕМЯНСЬКІМ" Осипа Ткачука** в Підгайцях, Ринок (біля Маґістрату). **Народня Торговля.** 806

— **Конфіската „Пролому".** Трете (3(4) число „Пролому", органу „старорусинів", що противляться неґідній політиці РСО, підпало конфіскаті. В найближчих днях появиться це число другим накладом.

— **Памятник для полеглих на цвинтарі в Йозефові.** При Т-ві „Самопоміч Українських Еміґрантів" з осідком у Градці Кральове повстав Комітет будови українського памятника. Комітет звертається до всіх українських громадян, культурних і політичних організацій еміґрантів та тих українців, які перебували у Йозефові, з горячим закликом жертвувати гроші на будову памятника, який був би тревалим, достойним документом боротьби української нації за незалежність.

— **Пятнистий тиф у Калущині.** Пишуть нам: Відносини санітарні в калуському повіті з року на рік гіршають. Побіч гірських сіл, які здавна є невигасаючим джерелом всяких недуг, зокрема пятнистого і черевного тифу, що забирає свої жертви головно зимою і на весну, в останніх часах появилося багато випадків (навіть смертних) пятнистого тифу по селах досі не навіщуваних цією недугою. Між ін. з цього приводу замкнено села: Кропивник, Станькову і Слобідку. На жаль, поза цього роду тимчасовими, сумнівними щодо успіху заходами не видно ніякої ширше закроєної акції в напрямі ліквідації страшної недуги через відвушивлення села дезинфекторами й іншими відповідними засобами.

— **Анальфабет радним м. Львова.** В V. виборчій окрузі вибрано з жидівської листи до міської ради Саломона Шляйхера, який, як запевнює „Курер Львовскі" є анальфабетом і тим самим не має права кваліфікації на радного. Часопис домагається, щоби Шляйхера піддати іспитові з читання і писання.

— **Комірники проти відступного.** Організація льокаторів і субльокаторів у Львові вислала до міністра внутрішніх справ, справедливости і суспільної опіки письмо, домагаючись, щоби заборонили власникам домів звичай брати від комірників відступне у виді піврічного або річного комірного згори. Рівночасно просить покликати новий склад асесорів до розємчого уряду для справ найму та рівне допущення до того заступників комірників і власників домів.

— **Грушки на вербі.** Як довідується аґенція „Прес" з Варшави, центральна влада робить приготування до обнижки тариф і промислових цін. Обмірковують обнижку товарових тариф на державних залізницях, ревізію почтових оплат і обнижку артикулів, які продукують державні підприємства. Приготовні праці потревають ціле літо а з початком осені має вийти розпорядок про обнижку цін і державних тариф.

— **Державні автобуси.** М-ство шляхів приготовило орухомлення державних автобусових ліній з днем 1. червня ц. р. На державних автобусових лініях буде курсувати коло 80 самоходів, з того 30 люксусових. Одночасно з орухомленням державних автобусових ліній буде здержана комунікація приватних підприємств на відповідних шляхах, бо державні автобуси будуть курсувати з правом виключности. Кілько таких ліній дістане Сх. Галичина та чи їзда державними автобусами не буде дорожча, побачимо в найближчому часі.

— **Розлом серед ендеків у Львові.** З редакції „Курера Львовского" усунув провід партії „Стронніцтва Народового" начального редактора д-ра Ст. Сьвірського, ред. Т. Уляновського і секретаря редакції Ст. Стажевського. Ред. Старжевський переходить до новоствореної партії, яка гуртується біля Акції Народової. Начальним редактором „Курера Львовского" став д-р Владислав Тарнавський.

— **Нова управа м. Станиславова.** Міська рада в Станиславові вибрала президентом міста Вацлава Хованьца (ББ), віцепрезидентом майора Вл. Земянського, лавниками радних д-ра Држивіцького, Ясельського, Зайбальда, Рітермана і д-ра Блюменфельда.

— **Після спек студінь.** В Карпатах обнизилася сильно температура, наслідком чого всі ярини в городах знищені. Про велику студінь повідомляють зі Сколівщини, Дрогобиччини та цілого Підгіря.

— **В справі безплатної вчительської практики.** Кураторія львівської шкільної округи вислала вчительським семинаріям обіжник у справі подань кандидатів мужчин на безплатну практику у вселюдних школах. Кураторія звертає увагу на користи, які дає безплатна практика при одержанні вчительських посад (вже після одного року вдоволяючої практики) і заохочує кандидатів вносити подання на таку практику. До подання слід додати диплом на вчителя вселюдних шкіл, подрібний і власноручно написаний життєпис і декларацію родичів або інших осіб фізичних чи правних, що забезпечать практикантові удержання в часі практики. В поданні зазначити місцевість і школу, або кілька місцевостей, де петент бажає відбути практику. Подання адресувати до Кураторії та складати в дирекції свого заведення.

— **Італійські страйки у Львові.** Частина робітників у львівських броварах розпочала італійський страйк, домагаючись збірної умови й підвишки платень. Другий страйк вибухнув у „Типографії" при вул. Чарнецького, де робітники явилися на місці, але не приступили до праці, домагаючись наперед управильнення залеглих платень. Подібно застрайкували робітники у фабриці обуви „Батя", домагаючись підвишки платень.

— **Львівська хроніка.** У фабриці пасти до обуви „Ґльобін" при вул. Мартина вибухла пожежа, що наробила шкоди на 3.000 зол. — З причини нещасливої любови напилися сільного квасу служниці Л. Ґавліковська в брамі фармац. інституту при вул. Пекарській і Яд. Родкевич при вул. Рицерській. Обі відставлено до шпиталю. — На шкоду горівчаної фірми Яна Мушинського спроневірив інкасент Д. Габеркорн 1.350 зол. і втік до Варшави, де його арештовано.

— **З Польщі.** Увільнені від закиду вбивства, доконаного на варшавському банкирі Цетнершвері, домагаються 100.000 зол. за несправедливе увязнення і втрачені зарібки. — В Познанщині і Татрах упав сніг. — У Тчеві на Поморі відкрито школу, в якій навчання буде відбуватися на швайцарський зразок під голим небом.

— **Краєва хроніка.** В Букачівцях арештовано Авр. Земля і Дору Земель, що походять з Мартинова Вел. пов. Рогатин, що пускали в обіг фальшиві монети. — Слідство ствердило, що Текля Косовоцька в Угнові не стала жертвою душогубства, але сама зарубала себе сокирою. — В Угнові відновлено що четверга традиційні торги при сильній фреквенції околичного населення. — В Товщеві пов. Львів застрілили невідомі люди 63-літнього господаря Ілька Керути, викликавши його в ночі з хати.

— **Розбили громадську касу.** У Волі Задеревацькій пов. Долина розбито в ночі деревляну громадську касу, що находилась в хаті громадського касієра Ілька Прокопишина і вкрадено 234 зол. Касу розбито долотом.

— **Летунська катастрофа** склалася коло Любачева. З летовища в Раковіцах біля Кракова вилетіло 4 апарати на нічний лет до Львова. Біля Тарнова заскочила їх буря, наслідком чого один літак завернув а інші перебилися крізь бурю і таки долетіли до Львова. Окруживши летовище в Скнилові, вони завернули назад на захід. Коло Любачева зустрілися знову з бурею. Один пільот хотів осісти серед темноти на землю, одначе так нещасливо, що апарат розбився і пільот хор. Ядчак згинув. Зате обсерватор пор. Кусек урятувався. Інші апарати вернули до Кракова.

— **Ріжні вісти.** В Німеччині впав у деяких сторонах сніг. Совітський уряд підвищив плату державним службовцям на 6—18 проц., числячись з конечністю піднести ціни збіжа наслідком неврожаю.

— **Сагара була покрита лісами.** Професори альжирського університету, Ґотіє й Рейґас відкрили серед Сагарської пустині передісторичні знахідки, які показують, що там колись були такі ліси, як у теперішній середній полосі Африки, і що там жили люди, які витворили були досить високу цивілізацію. Місце передісторичних знахідок находиться коло вісімсот миль на подудне від Альжиру. Там найдено всякого роду зброю й різблені образці звірів на камінних плитах.

— **Розстріляли пільота.** Як повідомляють з Москви, пільот Морсков, кермуючи по пяному літаком, довів до катастрофи, наслідком чого три пасажири втратили життя. Сам Морсков урятувався, вискочивши завчасу з легкопадом. Справою занялася слідча комісія, яка, ствердивши, що він був пяний, веліла його негайно розстріляти.

Із судової салі.

ВІДГОМІН ДНЯ ЖАЛОБИ І ПРОТЕСТУ 29. X. 1933.

„Діло“ під датою: Львів 16. квітня 1934 ч. 96 помістило присуд городського суду в Лопатині у справі **о. Івана Нагурського,** гр.-кат. пароха у Бориславі, яким то присудом покарано його з арт. 170 к. у. арештом на один місяць і гривною 100 зол. (за „розсівання неправдивих вістей в часі проповіди в дні 29. X. 1933“).

Проти цього присуду внеснео апеляцію. Апеляційний Суд в Золочеві на розправі до справи II Ка 277/34 в дні 18. травня ц. р. **увільнив о. Нагурського від вини і кари,** хоч проти присуду вніс апеляцію і прокуратор з причини нібито за малої кари. Слід зазначити, що деякі типи з під прапору о. посла Яворського, які робили донесення і самі свідчили, уживали всіх можливих заходів, аби присуд як не збільшити, то бодай удержати.

Апеляцію вносив безінтересовно адв. д-р Селезінка в Радехові, боронив адв. д-р Струсевич у Золочеві.

✝ ПОСМЕРТНІ ЗГАДКИ.

Ольга з Лепких Ліщинська, жінка пароха в Бориславі, померла заосмотрена Найсв. Тайнами по короткій і важкій недузі дня 30. травня в 52. р. життя. Похорони відбудуться дня 1. червня в 9. год. рано. В. Їй П.!

Дописи.

СТРИЖІВЩИНА.

Невдалий виступ сектантів у Бонарівці. Людям на Лемківщині притекло дещо варшавське православія, а вже сараною лізуть сюди сектанти: штундисти і „дослідники слова Божого“. Сектанство шириться по сусідніх польських селах і в тих наших селах, де населення здеморалізоване варшавським православієм. З тих громад просякає воно теж і до сіл, де нема православія. До найсвідомішого села на Лемківщині — Бонарівки — теж зайшли дослідники. Не знали людей і зайшли до одного з найсвідоміших селян Василя К. Цей вислухав терпеливо цілого викладу та ще попросив оказати всі свої книги. А тимчасом до хати збіглися молоді лутовики. Господар заявив дослідникам, що читав про вогненну пробу з евангелієм, яке не згоріло. Цю пробу переведе з книжками дослідників. І заки дослідники зорієнтувалися, їхні книги горіли вже в печі. Тому вони пустилися навтікача зі села і більше до Бонарівки не показуються.

Курс шиття і крою у Бонарівці. Рухливий відділ кружка „Союзу Українок“ у Бонарівці уладив 3-місячний курс шиття і крою для дівчат від січня до квітня ц. р. Фаховий провід курсу вела дуже дбайливо інструкторка зі Львова п. Зеня Максимовичівна. На курс зголосилося 22 дівчат за невеличкою оплатою (6 зол. місячно). Читальня „Просвіти“ відступила курсанткам на науку свою домівку, а п-і Клюфасова, дружина о. декана і голова кружка, гостинну хату з повним, безплатним удержанням. По двох тижнях науки зголосилося ще 40 дівчат і жінок, але їх вже не приняли, щоби не навертати науки від початку та навчити сельки точности. Недовірливі батьки переконалися, що їхні доньки навчилися дуже багато на курсі. В половині курсу уладжено конкурс на мужеське білля. Жереб упав на наймолодшу 14-літню курсантку, яка виконала свою працю дуже дбайливо на загальне вдоволення селян. Курс закінчився торжественним богослуженням з принагідною проповідю, яке відправив о. декан Іван Клюфас. Учасниці курсу попрощали зі сльозами в очах свою інструкторку та дякували їй за працю. Селяни рішили уладити ще раз курс шиття і крою за кілька місяців, щоб інші дівчата теж могли навчитися як слід шити.

ВІДГУКИ ДНЯ.

На „Свято Талергофу“.

Пригадую собі: Тягнулися гіни людей, скованні ланцами, збиті і спонєвірані, а товпа ревіла: Распни! Юдою були воєнні невдачі, пилатом адміністрація, а сторожею мадярські гонведи.

Спершу йшла чутка — зрадники, потім — москвофіли, а вкінці стало ясно: наш нарід! Куди не брати — наш.

Хтось думав собі, що ми з москалями одно, хтось вірив, що українці видумка Стадіона, хтось був переконаний, що „твердий знак“ спасе рідний нарід...

Австрійська конституція позволяла думати, вірити, бути переконаним. Дехто з виконавців тієї конституції навіть піддержував цю думку, цю віру, це переконання.

Але спалахнула війна і виконавці змінилися. Для ґенералів треба було оправдання, для урядовців признання, для жандармів відзначення.

Зрадники! Москвофіли! А вкінці просто — рутенен... А що тих рутенів було багато більше як москвофілів, то мала містина — Талергоф чув не тільки „Пора за Русь“, але й „Не пора“. Не чув тільки одного — російської мови, бо нею там ніхто не говорив.

Куди не глянь -- сини українського народу, хоч не всі знали про те.

Талергофе! Мала містино під Ґрацом! Булаб ти незнана світові, як цілі віки передтим, колиб не була на своїх полях збудувала пекла, одного з найстрашніших, які перейшов наш нарід, колиб не заклала цвинтарища, одного з найсумніших, які має наш нарід. Тисячі синів народу каралися там і конали в муках. І ті, які вірили в білокаменную Москву, і ті, які мріяли про золотоверхий Київ.

Ті, що вірили — може ще мріють, ті що мріяли — вірять.

Бо прийшла дієва туча, порозбивала штучні перегороди, розбила застави, прорвала греблі. Визвольна Війна викресала такі блискавиці, що видющі докладно побачили, а невидющі прозріли — хоч не всі та бодай ті, які не замикали очей.

У димах і мряках нової історії загсніли бані Софії...

— Бачимо! — признали всі, хто не замикав очей і не стидався признатись.

Оті всі Балтри, Свистуни і їм-же ність числа, що своїми грудьми затулювали пробоїни в рідних оборонних мурах, що своїми шаблями городили пліт довкола рідної землі.

А ті, що ще не бачать — побачать. Як не вони, то їх діти, як не діти, то внуки — нарід пожде, бо що для нього вік людини!? — Краплина в морі, комарик на небі, стеблинка на степі!.. Його годинник на століття поділений, а тисячліття вибиває...

Але ті, що не бачать, мусять одно памятати: нарід пожде, одначе тільки на тих, хто йому щиро добра бажає і хто для нього жертву з себе приносить. Хочби і себе і нарід інакшим іменем називав, але однаково його любив і однаково йому служив.

Цього не бачити — не вільно!

Галактіон Чіпка.

На всяких приняттях та імянинах збирайте датки на купно книжки для наших земляків, яких доля кинула навіть і до Африки. Ласкаві датки і жертви приймає Т-во „Просвіта“ у Львові.

СПОРТ.

15-ЛІТТЯ ЛЗОПН.

В 15-ліття Львівського Окружного Союзу Копаного Мяча відбудуться в четвер 31. травня ювилейні торжества від год. 10—11 на грищі Погоні. Після того в год. 11.30 мячеві змагання Гасмонеї з репрезентацією жидівських клюбів. Пополудні в год. 17.15 на грищі Чорних змагання мистця Австрії Адміри з репрезентацією Львова.

СПОРТОВИЙ РУХ У СТАНИСЛАВОВІ.

СТАНИСЛАВІВ. **УСК — Сокіл Богородчани 2:0 (1:0).** Змаг. прият. Ворота стрілили: Камінський і Ярко. Суддював добре п. Стеткович М. Видців около 150. УСК грав без Попеля, що відбивалося на грі нападу, в якому добре грав лише Ярко, та який конечно мусить постаратись про скорість. Ліва сторона нападу Камінський і Пиндус слабонька, а Камінський ще до того вискує цілий меч. Мурин за слабий фізично, щоб грати копаний мяч, а чільник УСК-у радше повинен грати на лучнику, бо нападу не вміє вести. В помочі найкращий Ліськевич II, бічні дуже примітивні, грають наразі „на гура“. Оборона непевна без виконів, Гаврилів на воротах не мав роботи, хоч кілька разів утік йому мяч цілий безпечно з рук. Сокіл представився дуже слабо, ціла дружина без виразу, хлопці повільні і без старту, хоч при легкій переваі УСК-у і дуже амбітні. Гра велася при легкій переваі УСК-у і дуже часто обмежувалась до безхосенної копанини. Ініціятиві потягнення нападу УСК-у кінчились найчастіше стрілом в авт. Вислід ремісовий був би справедливіший. Назагал меч мало цікавий.

Сокіл III. Станиславів Бельведер — Чайка Калуш 4:4 (Мист.). Змагання між цими дружинами в Калуші закінчились незаслуженим здобуттям Чайкою одного пункту. Весь час перевага Сокола, якого трійка не могла здобутись на цільний стріл. Чайка представляється слабо. Суддював п.). Ясеницький, який своїми мильними рішеннями денервував обі дружини й видців.

УСК II — Каменярі Вовчинець 7:2. Вовчинець грав третій раз за час свого істнування.

Гірка — Станиславовія 2:0 (0:0). Мист. А-кл. Сензаційна програна Станиславовії.

Адміра — Бистриця 1:0. Мист. Б-кл.

49 п. п. — Раз Два Три 3:0. Мист. Б-кл.

В неділю 3. червня відбудуться у Станиславові змагання в коп. мячі між репрезентаціями **Чернівець і Станиславова.**

Б. Л.

КОМУНІКАТ ЛЬВІВСЬКОГО СИТКІВКОВОГО СУБРЕФЕРАТУ.

Субреферат подає до відома, що в днях 1., 2. і 3. червня відбудуться на токах при вул. Супінського змагання за індивідуальне першенство Львова в конкуренціях: поодинока гра жінок і мущин, двійна гра жінок і мущин і мішана гра. Змагуни, що не возьмуть участи в цих змаганнях, не можуть ставати до краєвих змагань. Письменні зголошення слати до У. С. С., Львів, Домініканська 11, найпізніше в четвер до год. 20-ої. Там безпосередньо по замкненні зголошень відбудеться льосування поодиноких гор, на яке зайнтересовані клюби зобовязані прислати своїх відпоручників. Вписове від гри поодинокої 2 зол., від двійної і мішаної по 1 зол. Початок у пятницю і суботу в год. 16.30, у неділю 9.30 і 15.30.

ДЕНЬ УКРАЇНСЬКОГО СПОРТОВЦЯ У ПЕРЕМИШЛІ.

У Перемишлі відбулися з нагоди Дня Українського Спортовця в неділю 20. травня ц. р. легко-атлетичні змагання жінок і мущин з таким вислідом.

Жінки:

Біг 60 м.: 1) М. Гузар (Беркут) 9.2 с. 2) А. Гузар (УСК Добромиль), 3) М. Дужа (Сокіл Пер.).

Гінці 4 × 60 м.: 1) Беркут (Оля, Шостиківська, Сенечко, Гусар) — 39.5. 2) УСК (Добромиль) (Гусар А., Мудра, Лесик, Мудрак) — 40.5.

Скок удовжінь: 1) М. Гусар (Беркут) 3.80 м. 2) Мудра УСК (Добром.) 3.63 м. 3) Шватаківська (Беркут) 3.48 м.

Мущини:

Біг 100 м. — стартує 9 зм.: 1) Чапик (Сокіл) 12.3. 2) Годинський (Сокіл) 12.6. 3) Евгенів (Беркут) 12.8.

Біг 800 м. — стартує 10 зм.: 1) Солган (Кармелюк) 2:23,9. 2) Ярославський (Беркут). 3) Евгенів (Беркут). 4) Гірний (Беркут).

Гінці 4 × 100 м.: 1) Беркут (Евгенів, Медицький, Мартинович, Зелез) 52.2. 2) Сокіл (Перем.) 53.3. 3) Пласт (здискваліфіковані).

Скок увисочінь: 1) Медицький (Беркут) 1.54 м. 2) Годинський (Сокіл) 1.50 м. 3) Ростиславич (Сокіл) 1.44.

СПРОСТУВАННЯ.

Від голови мячевої секції при Т-ві „Сокіл“ у Дрогобичі дістаємо повідомлення, що вістка в „Ділі“ про те, немовби „Сокіл“ грав з „Ропником“ при помочі позичених змагунів, минається з правдою. Всі змагуни, які виступали тоді на змаганнях, є членами Т-ва „Сокіл“

ТОВАРИСТВО ВЗАЇМНИХ ОБЕЗПЕЧЕНЬ „ДНІСТЕР“.

Б'лянс на день 31. грудня 1933. року.

ЧИННИЙ СТАН.

		Обезпечення від огню зол.	с.	від крадіжи з вломом зол.	с.
I.	Каса	23.042	26	2.380	97
II.	Кредитові інституції	121.605	34	43.883	65
III.	Вартісні папери з біжучими купонами	70.142	05	19.659	90
IV.	Недвижимости	486.952	38		
V.	Агенти	285.183	82	17.266	50
VI.	Товариства обезпечень	469.072	63	2.167	23
VII.	Инші довжники	35.432			
VIII.	Инші активи	30.000			
IX.	Кавційні льокати	409.785	06		
X.	Льоката пенсійного фонду	2.908	65		
XI.	Білянсовий недобір	15.275	59		
		1.949.399	78	85.358	25

ДОВЖНИЙ СТАН

		Обезпечення від огню зол.	с.	від крадіжи з вломом зол.	с.
I.	Власні фонди Товариства	849.244	06	31.857	73
II.	Капітал основний			30.000	
III.	Фонд обезпечений	269.489	45	12.169	74
IV.	Технічні резерви	28.803	38	4.370	
V.	Фонд на амортизацію вартости недв.	31.284	44		
VI.	Агенти	16.503	28	5.902	19
VII.	Товариства обезпечень	26.459	87	349	32
VIII.	Инші	135.000			
IX.	Невплачені податки й оплати	7.682	45	191	11
X.	Инші пасива (ріжні фонди)	108.498	12		
XI.	Кавції	409.785	06		
XII.	Фонд пенсійний	66.649	64		
XIII.	Білянсова надвижка			518	16
		1.949.399	78	85.358	25

Рахунок зисків і страт за 1933. рік.

Зиски.

		Обезпечення від огню зол.	с.	від крадіжи з вломом зол.	с.
I.	Чистий дохід з майна Товариства	28.778	40	3.570	40
II.	Зиск на курсі чужих валют			883	56
III.	Инші зиски, необняті подрібними рах:				
	1) ріжниця курсу на варт. паперах з фонду на ріжницю курсу	5.698	31		
	2) ріжниця курсу: а) з резерви премії	3.676	27		
	б з резерви на невипл. шкоди	103	04	965	
	3) відзискані претенсії з давніше відписаних	1.996	55	776	16
	4) з резерви на сумнівні належи.			5.344	50
IV.	Білянсовий недобір	15.275	59		
		55.528	16	11.540	62

Страти.

		Обезпечення від огню зол.	с.	від крадіжи з вломом зол.	с.
I.	Білянсовий недобір у звітовому році на рахункові обезпечень	37.256	80	6.918	26
II.	Страта на курсі чужих валют	3.779	31	966	
III.	Инші відписи й страти необняті подрібними рахунками:				
	1) відписано з вартости недвижим.	4.868			
	2) відписано на резерву на сумнівні належности	3.925	74		
	3) ріжниця курсу на варт. паперах	5.698	31	3.138	20
IV.	Білянсова надвижка			518	16
		55.528	16	11.540	62

Львів, дня 24. травня 1934. р.

ДИРЕКЦІЯ:
Володимир Децикевич Інж. Юліян Мудрак
Ярослав Колтунюк.

КОНТРОЛЬНИЙ ВИДІЛ:
Остап Луцький Михайло Стефанівський
Др. Кость Левицький
Бухгальтер І. Мороз.

Покриття білянсового недобору відділу обезп. від огню (§. 57. стат.) зол. 15.275·59.
З фонду на звороти . . зол. 5.640·36.
З капіталу запасного . . „ 9.635·23.

Розділ білянсової надвижки відділу обезпечень від крадіжи з вломом зол. 517·16
До капіталу запасного відд. обезпеч. від крадіжи з влом. ціла надвижка по думці §. 55. т. статута.

Театри.

Великий Міський Театр.

Четвер, 31. V. год. 3·30 веч. „Фрайлайн Доктор“. Ціни найнижчі.

Четвер, 31. V. год. 7·30 веч. „Довічність“. Виступ Л. Сольського. Абон. 21.

Пятниця, 1. VI. год. 4 поп. „Довічність“ з Л. Сольським. Вистава шкільна.

Пятниця, 1. VI. год 7·30 веч „Довічність“. Останній і прощальний виступ Л. Сольського. Абон. 21.

Театр Ріжнородностей.

Четвер, 31. V. Театр нечинний.

Пятниця, 1. VI. год. 7·30 веч. „Дівчата в одностроях“ Абонамент неважний.

Жидівський Варшавський Артистично-Літературний Театр у салі „Колісею“: Четвер, 31. травня, год. 8·45 веч.

Кіна.

АПОЛЬО: „Завмерлий відгомін“.

АТЛЯНТИК: „Віряни в кайданах“ („Мадигін“), „Прогулька по Відні“.

ВАНДА: „Дивний дім“ (Борис Карлов).

КАСІНО: „Платинова білявка“.

КОЛІСЕЙ: „Я не янгол“, ревія „Дай устонька тай до побачення“.

КОПЕРНИК: „Чібі“ (віденська комедія), „Баль білих ліжечок“ (із Містенгет), Барту в Польщі.

МАРУСЕНЬКА: „Двійник“ і ревія: „Броновський з нами“.

МІРАЖ: „Світ без мужчин“, „Студент із Праги“.

МУЗА: „Л. 14. затонула“.

ПАЛЯС: „Цісарські лови“ („Унзер кайзер“).

ПАСАЖ: „Білий мустанг“, „Палата на колісцях“.

ПАН: „Любощі балетниці“ (Еліса Лянді).

СВІТ: „Її королівська величність“, „Біла одаліска“.

СОНЦЕ: „Том і Мікс“ і ревія.

СТИЛЕВЕ: „Чарівна ніч“, ревія „Ідемо на місяць“.

ХИМЕРА: „Новий пол“.

УТІХА: „Кровавий шлях“, „На окраїнах Сагари“.

Закордонне радіо.

Четвер, 31. травня 1934.

Відень (506,8) 11·00 Релігійні пісні, 2·00 Концерт, 18·00 Камеральна музика, **Брно** (325,4) 15·00 „Севільський цирульник“ оп. Росінія, **Прага** (470,2) 22·45 „Віола“ ром. оп. Сметани, **Париж** (1649) 20·00 Камеральна музика, **Берлін** (356,7) 14·16 Легка музика, **Кельн** (455,9) 17·30 Солісти, **Ляйпціг** (382,2) 21·30 „Ара беля“ оп. Р. Штравса, **Будапешт** (549,5) 12·30 Концерт оп. оркестри. 16·00, 22·45 Циг. музика, **Мілямо** (368,6) 13·10 Легка музика. 20·45 „Дон Карльос“ оп. Вердія, **Рим** (420.8) 17·30, 20·45 Концерт.

Пятниця, 1. червня 1934.

Відень (506,8) 17·10 „Звірі в музиці“ (концерт солістів, спів) 19·15 Вулична музика. 20·05 Концерт, **Братислава** (298,8) 20·35 Спів. **Прага** (470,2) 17·00 Камер. концерт, **Білгород** (439,8) 13·10 Популярні мельодії, 20·00 Спів, **Берлін** (356,7) 20·30 Брукерова симфонія ч. 8. ц-моль, **Гайльсберг** 20·10 Солісти (арфа, скрипка, віольончеля), 20·35 „Дер нерброхене Круг“, комедія Клейста. **Ляйпціг** (382,2) 12·00 16·00 Концерт, **Бреслява** (315,8) 17·50 Фортепянова музика на 4 руки, **Будапешт** (549,5) 12·05 Концерт військ. оркестри, 18·40 Камер. музика, **Мілямо** (368,6) 20·45 Сучасна камер. музика, **Рим** (420,8) 13·00 Легка музика, 17·00 Вок.-інстр. концерт.

Львівське радіо.

Четвер, 31. травня 1934.

8·00—9·00 Ранішня авдиція, 12·15 Муз поранок, 14·00 Сільський фейл. „На приспі“, 14·30 Пісні, пісоньки (хор). 15·00 Рільн. балачка „Організація господарств“, 15·20 Концерт сальон. оркестри, 16·00 Для дітей „Широкий світ“, 16·30 Фрагмент мечу коп. мяча „Відень—Львів“, 16·45 Літ. фейлетон „Кий в муоавлиці“, 17·00 „На Гелі“, 17·15 Нар. музика (орх.), 18·00 „Нумер іде“ (авд.), 18·40 Меч. коп. мяча: „Ліга-Ляйпціг“, 18·40, 19·30, 20·45 Гр. плити, 19·00 Турист фейлетон „Підкамінь“, 19·10 Всячина, 19·50 Вибрані думки, 19·52 Легка музика, пісоньки, 21·00 Фейл. „Геть, геть смуток усякий.“, 21·15 Концерт симф. оркестри, 22·00 Техн. почт. скринька, 22·25, 23·05 Танкова музика.

Пятниця, 1. червня 1934.

7·00—8·00 Ранішня авдиція. 12·05, 12·33 Популярна музика з гр плит. 15·05 Збіжева біржа, 15·10 Господарські вістки, 15·20 Година легкої музики (джез. орх.), 16·35 Концерт солістів, 17·30 Відчит із польської історії „Травневий переворот“, 17·50 Про технічне та ревізійне шкільництво, 18·10 Легка музика, 18·53 Фейл. репортаж „Світ праці — муляр“, 19·05 Всячина, гр. плити, 19·26 Актуальний відчит, 19·40, 19·43 Спортові вістки, 19·55 Сільська рерум, 20·00 Вибрані думки, 20·02 Муз. балачка, 20·15 Симф. концерт, спів, фейл. „Життєписи славних людей“, 22·00 Серед книжок, 22·10 Музика з гр. плит, 22·30, 23·05 Танкова музика

БІРЖА.

ГРОШІ.

Долар у Львові в приватних оборотах 5·27·50 зол.

Золото: Долари 8·91—8·93, Франки фр. 34·70—35·20 Дукати 82·80—83·30, Корони 36·90—37·40, Рублі 45·50—46·50.

Срібло: Корони 0·28, Фльорени 0·70, Рублі 1·20.

У Варшаві були такі курси: Льондон 26·94·50, Париж 34·96, Берлін 207·35, Цюріх 172·31, Амстердам 359·15, Прага 22·05, Мілямо 45·10, Відень 98·00—1·00, Букарешт 37·50—40·00, Нюйорк кабель 5·30·50, Нюйорк чеки 5·30

ЦІНИ „МАСЛОСОЮЗУ“.

„Маслосоюз“ повідомляє, що в дні 30. травня п. р. в наслідок знижкової тенденції не ставить твердих цін на масло. Кооперативам платив за:

1 л. молока —·14 зол.
1 л. сметани —·55 „
1 к. яєць 2·30 „

Тенденція на масло, молоко і сметану знижкова, на яйця вдержана.

Маслосоюз повідомляє, що 31. V. п. р. платив своїм доставцям **за 1 кг.** живої ваги птиці, льоко подвіря птахомясарні „М. С.“ у Львові (вул. Б. Глованцького 23):

Курята за 1 кг. 1·20 зол.
Кури „ I класа 0·65 „
„ „ II „ 0·50 „

Тенденція знижкова. На когути, індики, індички, качки і гуси попиту нема.

ОПОВІСТКИ

Вступні іспити в коед. гімн. „Рідної Школи“ у Чорткові відбудуться: до I. кл. нового типу 15. і 16. червня; до II. кл. нового типу і до клас V—VII давнього класичного типу 16., 18. і 19. червня.
1641 2—2 **Управа.**

25 зол. — на „Рідну Школу“ замісць щирої подяки всім за участь у похороні та устні і письменні вислови співчуття з приводу смерти **бл. п. проф. Гози Теодора** зложила вдова з сином. 1649

Управа Т-ва Вакаційних Осель у Львові складає всім Вп. Паням і Панам, а зокрема нашому Студенству за поміч в улаштованні і переведенні збірки, як також всім П. Т. Жертводавцям, що причинилися до успіху збірки сердечну подяку. Рівночасно подає Управа до загального відома, що збірка в дні 20. травня п. р. принесла Т-ву 617.05 зол доходу. 1644

ДРІБНІ ОГОЛОШЕННЯ

ОГОЛОШЕННЯ

Присилайте передплату!

За редакцію відповідає Олександер Костик. Видає Видавнича Спілка „Діло“. З друкарні Вид. Спілки „Діло“. Львів. Ринок 10.